

Til lovforslag nr. L 235. Betænkning afgivet af erhvervsudvalget den 23. maj 1980

Betænkning

over

Forslag til lov om kapitalindskud i Det Danske Stålvalseværk A/S

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder haft samråd med industriministeren, der tillige skriftligt har besvaret en række spørgsmål fra udvalget.

Udvalget har endvidere modtaget en årsberetning fra Det Danske Stålvalseværk A/S.

Herefter indstiller et *flertal* (socialdemokratiets, venstres, det radikale, venstres og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal inden for flertallet* (venstres medlemmer af udvalget) understreger nødvendigheden af, at der indføres et produktionsafhængigt lønsystem for at sikre den med et sådant system forudsete 10 pct.s produktivetsfremgang.

Et *mindretal* (det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) vil redegøre for sin stilling ved lovforslagets 2. behandling.

Et *andet mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling på grund af blandt andet følgende:

For at skaffe de 108 mill. kr. må staten sælge statsobligationer, der hjembringer provent. Jo flere statsobligationer der sælges, jo mere stiger renten. Kort sagt, højrentesituationen forværres af, at det offentlige forbruger 108 mill. kr. til støtte for en enkelt erhvervsvirksomhed. Højrentesituationen er skadelig, ikke blot for stålvalseværket, men for hele erhvervslivet, men det kan ikke være

rimeligt, at hele det øvrige erhvervsliv skal have sin situation yderligere forværret af et forsøg på at redde stålvalseværket.

I argumentationen for yderligere subsidier til stålvalseværket har det været fremført, at man skulle redde arbejdspladserne, men man glemmer, at man nedlægger et betydeligt antal arbejdspladser, hver gang man forværrer højrentesituationen ved at bruge statspenge fremskaffet ved salg af statsobligationer. Det er mindretallets opfattelse, at man nedlægger flere arbejdspladser ved at yde selektiv erhvervsstøtte end ved at unklade de selektive erhvervsstøtteordninger.

For mindretallet spiller det en afgørende rolle, at der er gode eksportmuligheder for skrot, og at der skal importeres masser af energi for drift af en erhvervsvirksomhed som stålvalseværket. Den meget flotte »de luxe«-tryksag, som er stålvalseværkets regnskab og beretning vedrørende sidste regnskabsår, viser i farvebilleder, hvilke enorme ophedninger man har på stålvalseværket, når man forarbejder stålet. Selvsagt må drift af stålvalseværket være vanvittig energikrævende, og end ikke energiministerens seneste eskapader har bragt lysninger i Danmarks energisituation; tværtimod har energiministeren kraftigt forværret vor energiforsyningssituation, og i relation hertil er det ikke særlig betryggende at give selektiv erhvervsstøtte til en meget energikrævende erhvervsvirksomhed.

Mindretallet er klar over, at de aktionærer fra det frie erhvervsliv, som er aktionærerne bag stålvalseværket, ikke selv har megen tro på, at stålvalseværket kan gøres til et renta-